

Ola Magnell, Pappa

Pappa, dr du vilar i din himmel eller grav
M ingen stra friden eller stlla flera krav
Du brukade vr jord och gav oss livets bsta brd
Du gnodde fr oss andra
Som irrande fr vandra
Som trampar p varandra jorden dr vi gick r dd

Pappa, du som visste allt om tunnland och hektar
Jag kunde offra konsten fr bilden jag har kvar
Av dej bland folk och f och nn gng med din fiol
Som fick din blick att glimma
Fast inga barn fick stimma
Fast du var trygg som urberg var du fjrran som en sol

Pappa, nd levande som ryps och raps och rg
Din blick var bl och fylld av havre mest varthelst du sg
Nr skoporna tog sdden, sg du snett p ditt gevr
Och svor t dessa jvlar
Som skvlar och som skrvlar
Du stcktes innan tjlen gick ur jorden du hll kr

Pappa, du kunde aldrig rasta lngs den vg du gtt
Eller unna dej att njuta av vad du och andra stt
Du lever i mitt hjrta och strax intill den grd
Dr du fick sno och ila
Har du ftt ro och vila
Och vinden smeker grset runt graniten p din vrd

Pappa, varfr grter jag och varfr r det s
Att dagarna knns tomma och att ntterna knns gr
Jag vet att ingenting r ltt men r det mdan vrt
Att leva snett och sra
Och gra svaren svra
Och strva fast man innerst inne ingenting har lrt

Pappa, nr det kryper under skinnet och blir kaos
Och nr jag skenar fastn jag behver ta en paus
D tnker jag p dej och det liv du levt och sett
Bland smedjor, skjul och stallar
Bland trdor, stubb och vallar
Och undrar hur det nu har kunnat bli s skevt och snett

Pappa, varfr drunknar all min visshet i en flod
Av missmod, hat och alkohol som flyter i mitt blod
Och varfr gr jag det jag vet att ingen mnska br
Jag ber dej inte svra
Jag ber dej bara vara
Hos mej en liten stund innan ocks natten dr

Pappa, dr du vilar i din himmel eller grav
M du sova stt och m du nu f koppla av
Den kamp du mste fra och det slit som gav oss brd
Den vg vi mste vandra
Hur ska jag kunna klandra
Dina fel nr ocks jorden dr du stt r dd